

virkeligheden gør samfundet endnu mere ulige end skattestoppet; udskifter noget, som er frygtelig slemt, med noget, som er endnu værre. Men den diskussion kan vi tage senere. Men det er i hvert fald for at slå fuldstændig fast, at SF ønsker at gøre op med skattestoppet, som er med til at skævvride det her samfund.

Pointen er, at man med det her forslag gør den ulighed, som skattestoppet har skabt, større. Der gives en rabat til de rigeste boligejere – det gør De Radikale også – og fordi de ikke længere skal betale så meget for boligerne, sendes regningen for den rabat videre til de almene lejere, der er blandt de fattigste mennesker i det her land. Det er der forståeligt nok mange lejere der har protesteret over. Jeg ved ikke, om det er, fordi De Radikale ikke hører efter, eller fordi der er mange almene lejere, som ganske enkelt har opgivet dem, at De Radikale ikke kender de protester.

Kl. 10.20

Hvis man følger med i Boligudvalget, vil man se, at der har været ganske mange henvendelser. Der har været foretræder af fortvivlede lejere. Hvis man ser, hvad der kommer af post og mailhenvendelser til boligordførerne, er der utallige lejere, som er fortvivlede over det, der sker.

Sandheden er jo, at med det her forslag bliver der ikke bygget en eneste ekstra bolig. Det er kun et spørgsmål om, hvem der skal have regningen for de boliger, som skal bygges, og der tager De Radikale, Dansk Folkeparti og regeringen byrden fra alle skatteborgeres skuldre og sender regningen til en lille gruppe borgere, nemlig lejerne i den almene sektor – en regning på godt og vel 400 mio. kr. Det kan man se, hvis man læser bemærkningerne til lovforslaget. Det er altså penge, som de rigeste danskere sparer, og som de fattigste danskere skal betale.

Der bliver ganske vist brugt penge til renoveringer, men hvad man mangler at sige, er, at hver en krone, der bliver brugt til renovering, er en krone, som de almene lejere selv har betalt. Så man får allernådigst lov til at bruge sine egne penge, mod at man så betaler nogle penge i indirekte skattelettelser til de mest velstillede.

Det er jo så ikke nogen overraskelse, at det her forslag er med til at øge uligheden væsentligt i det her land, og derfor vil vi i SF også – som vi i øvrigt har gjort, siden man startede med det her princip i 2002 – stemme imod det, når vi om lidt skal stemme om det her ved tredjebehandling.

Formanden:

Tak til hr. Morten Homann. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den rigtig gode debat, der har været om det her lovforslag. Det synes jeg rent faktisk også at lovforslaget har fortjent, for om noget er den boligaftale, vi har indgået, jo både fremadrettet og perspektivrig og vil virkelig kunne imødekomme de behov, der er i den almene sektor. Det er, som fru Charlotte Fischer sagde, den bedste aftale for den almene sektor, vi har fået med det her forlig.

Om noget har vi vel i dag under debatten fået udstillet det socialdemokratiske hykleri. Det er overraskende at opleve, at hr. Carsten Hansen ikke vil stå ved den politik, man tidligere har ført fra Socialdemokratiets side. Man kan jo bare sige: Ja, det er rigtigt, vi har stået for en anden linje tidligere, men nu har vi skiftet standpunkt.

Jeg vil ikke i dag hæfte mig ved de lovforslag og beslutninger, som den daværende regering traf i 1998-99, hvor man bl.a. etablerede en nybyggerifond – den debat har vi haft mange gange før. Jeg vil hellere hæfte mig ved de forslag, som Socialdemokratiet fremsatte i 2001, ikke kun mens de var i regering, men også da de var i opposition, for de forslag fulgte præcis det samme spor, som ligger i det her lovforslag.

Jeg synes, det er underligt, at man i dag ikke vil stå ved de forslag, man selv har fremsat her i Folketinget. Først fremsatte man et lovforslag, da man var i regering. Det nåede så ikke at komme til behandling, der blev udskrevet valg. Efter valget fremsatte man så som oppositionsparti det samme forslag, som indeholdt en bestemmelse om, at Landsbyggefonden skulle refundere statens udgifter til ydelsesstøtte til nybyggeri. Jeg vil gerne citere ordret fra lovforslagets bemærkninger:

»Det foreslås endvidere, at Landsbyggefonden påtager sig at refundere statens udgifter til ydelsesstøtte efter henholdsvis 10 og 15 år til 3.100 almene familieboliger og 3.000 ældreboliger med tilsagn i hvert af årene 2002-04.«

Det var altså den politik, som Socialdemokratiet stod for i 2001, ikke bare da man havde ansvaret, mens man var i regering, men også som et parti i opposition. Man skulle jo tro, at det virkelig er en politik, man står inde for, at man virkelig mener det, når man også fremsætter forslaget efter valget og opfordrer regeringen til at tage det til sig.